

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.7.3.
COM(2012) 350 final

2012/0168 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra
(ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések
összehangolásáról szóló 2009/65/EK irányelvnek a letétkezelői funkciók, javadalmazási
politikák és szankciók tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2012) 185 final}

{SWD(2012) 186 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. Általános rész

Az ÁÉKBV-irányelv 1985-ben történt elfogadása óta az irányelvben meghatározott letétkezelőkre vonatkozó szabályok nem változtak: általános elvekből állnak, amelyek meghatározzák a letétkezelők feladatait. A fő ÁÉKBV-szabály szerint az ÁÉKBV valamennyi eszközét letétkezelőre kell bízni. A letétkezelő a nemzeti jogszabályok szerint felel a feladatai teljesítésének elmulasztásából eredően elszenvedett veszteségeikért. Az ÁÉKBV-irányelv mellett, hogy gondatlanságon alapuló szabályt alkalmaz, hivatkozik a nemzeti jogszabályokra ezen feladatok pontos körülírása tekintetében. A hivatkozás jelentős teret enged eltérő értelmezéseknek a letétkezelői feladatkör vonatkozásában, illetve az azok gondatlan teljesítésével kapcsolatos felelősséget illetően. Ennek eredményeképpen eltérő megközelítések alakultak ki az Unióban, ami ahhoz vezetett, hogy az ÁÉKBV-befektetők különböző szintű védelemben részesülnek a különböző joghatóságok esetében.

A felelősségi szabályra vonatkozó nemzeti eltérések lehetséges következményei a Lehman-csőd¹ és a Madoff-csalás nyomán kerültek előtérbe. A Madoff-csalás következményei különösen súlyosak voltak néhány uniós tagállamban. Egy esetben egy alap, amely Madoff feeder alapjaként tevékenykedett, körülbelül 1,4 milliárd eurót veszített. A Madoff-csalás nagy léptéke lényegében hosszú ideig észrevétlen maradt, mivel a letétkezelő az eszközök letéti őrzését átruházta egy Bernard Madoff által vezetett vállalatra, az egyesült államokbeli Bernard Madoff Investment Securities nevű brókercégre. Ugyanakkor Bernard Madoff volt a pénzügyi eszközök ezen alap nevében történő beszerzéséért felelős vezető és bróker is. A Madoff-eset számos fontos kérdést vetett fel az ÁÉKBV-alapokkal kapcsolatban. Először is felveti a kérdést, hogy egy ÁÉKBV-alap nevében eljáró letétkezelő pontosan milyen feltételekkel ruházhatja át az eszközök letéti őrzését egy alletétkezelőre. A jelenlegi ÁÉKBV-irányelv nem rendelkezik a pontos feltételekről, amelyek alapján a letéti őrzést át lehet ruházni.

A Madoff-eset felveti az összeférhetlenség kérdését is. Pontosabban azt, hogy milyen mértékben engedhető meg egy befektetési alap kezelője számára, hogy ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartozzon, mint az az alletétkezelő, amelyre a letéti őrzést átruházták. Valóban remélhető-e, hogy az alapkezelő mindig olyan módon tevékenykedik, ami megvédi az alap befektetőinek az érdekét, amennyiben az alapkezelő azoknak az eszközöknek az alletétkezelője, amelybe befektetnek? A letétkezelő függetlenségével kapcsolatban felmerülő összeférhetlenség tekintetében az ÁÉKBV-irányelv csak azt az általános elvet mondja ki, hogy egy vállalat nem kezelhet egy ÁÉKBV-alapot és nem tevékenykedhet ugyanakkor annak letétkezelőjeként. Az ÁÉKBV-irányelv nem tartalmaz szabályokat azon összeférhetlenséggel kapcsolatban, amely felmerülhet abban az esetben, ha az alapkezelési és a letétkezelési funkciókat ugyanarra a harmadik félre ruházzák át.

¹ A pénzügyi válság egyik következménye volt a Lehman Brothers International Europe, a Lehman egyesült királysági cégének a csődje 2008-ban. Ezt a céget bízták meg alletétkezelőként néhány kollektív befektetési alap eszközeinek őrzésével (habár ezek nem ÁÉKBV-alapok voltak, a szabályozói modell a letétkezelőre vonatkozó szabályok tekintetében hasonló volt az ÁÉKBV-re vonatkozóhoz).

Végezetül a Madoff-eset általános bizonytalanságot is felszínre hozott az ÁÉKBV-keretszabályozáson belül, különösen az elsődleges letétkezelő felelősségével kapcsolatban, amennyiben a letéti őrzést egy alletétkezelőre ruházzák át. A vonatkozó ÁÉKBV-irányelv világos és egyértelmű rendelkezéseinek hiányában az átruházás esetében fennálló felelősség kérdését különbözőképpen kezelik az egyes tagállamokban.

A Madoff-eset előtérbe állította az ÁÉKBV területének egyik lényegi fejleményét: miközben az ÁÉKBV befektetési környezete fejlődött, a letétkezelőkre vonatkozó ÁÉKBV-rendeletek nem változtak. Az ÁÉKBV-k a pénzügyi eszközök széles körébe tudnak befektetni, amelyek összetettebbek lehetnek és az Unión kívül is (például a feltörekvő piacokon) kibocsáthatók és letétben tarthatók; az alapok portfóliói egyre diverzifikáltabbak és nemzetközibbé válnak.

Ennek következtében egyre gyakoribbá válik az eszközök alletétkezelési megállapodások révén történő birtoklása az alap befektetési stratégiáinak biztosítása érdekében. A Madoff-csalás megmutatta, hogy az átruházott alletétkezelési hálózatokkal kapcsolatos kockázatok nem mindig elhanyagolhatóak. Az alletétkezelő szintjén eszközvesztés következhet be, aminek az oka lehet az alletétkezelő által elkövetett csalás, az alletétkezelő gondatlansága vagy csődje. A jelenlegi ÁÉKBV-keretszabályozás szerint nem világos, hogy milyen kötelezettségei vannak a letétkezelőnek az alletétkezelő kiválasztása és felügyelete során. Ennek eredményeképpen jogbizonytalanság van akörül, hogy milyen mértékben felel a letétkezelő az alletétkezelő szintjén keletkező veszteségekért.

Megjegyzendő, hogy 2010. július 12-én a Bizottság javaslatot tett az ÁÉKBV-befektetők kártalanítási rendszereinek kiterjesztésére. A 97/9/EK irányelv módosításainak célja az olyan helyzetek szabályozása volt, amikor egy letétkezelő felel a letétkezelő eszközvesztéséért, de nincs rá fedezete. Ez további eszközt jelentene az ÁÉKBV-befektetők védelmének növelésére. A jelenlegi szakaszban azonban a javaslatot még nem fogadta el a Tanács, és még további tárgyalások folynak róla.

Ezenkívül a pénzügyi válság arra is rávilágított, hogy a pénzügyintézeteken belül elterjedten alkalmazott javadalmazási és ösztönző rendszerek maguk is súlyosbították a válság hatását és nagyságrendjét. A javadalmazási politikák hozzájárultak a rövid távú döntéshozatalhoz, és túlzott kockázatvállalásra ösztönöztek.

Végezetül a nemzeti szankcionálási rendszerek elemzése, amelyet a Bizottság folytatott le a felügyeleti bizottságokkal (az átalakulás után új néven: európai felügyeleti hatóságok) együtt, számos eltérést és problémát talált, amelyeknek negatív hatásuk lehet az uniós jogszabályok megfelelő alkalmazására, a pénzügyi felügyelet eredményességére és végső soron a versenyre, a pénzügyi piacok stabilitására és integritására, valamint a fogyasztóvédelemre. A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló, 2010. december 9-i közleményében² a Bizottság ezért közös uniós minimumkritériumok meghatározását javasolta bizonyos központi kérdések esetében a nemzeti szankciórendszerek konvergenciája és megerősítése érdekében. A Bizottság ezeket a közös szabályokat az érintett ágazat jellemzőihez igazítva belefoglalta az érintett ágazati uniós jogszabályok (tőkekövetelményekről szóló irányelvek (CRD IV), pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID), piaci visszaélésről szóló irányelv, átláthatósági irányelv) felülvizsgálatára vonatkozó valamennyi nemrégiben kiadott javaslatába. E folyamat természetes következő lépése ennek a munkának a kiterjesztése az ÁÉKBV-keretszabályozásra.

² COM(2010) 716 végleges.

Ez a javaslat egy szélesebb körű jogalkotási csomag részét képezi, amelynek célja a fogyasztók pénzpiacokba vetett bizalmának helyreállítása. A csomagnak két másik része van. Az egyik a biztosítási közvetítésről szóló 2002/92/EK irányelv alapos átdolgozása annak érdekében, hogy a fogyasztók biztosítási termékek vásárlásakor magas szintű védelmet élvezzenek. A csomag záró részének az a célja, hogy javítsa a befektetési piac átláthatóságát a lakossági befektetők számára (a befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló rendeletre irányuló javaslat).

1.2. Az érdekeltekkel folytatott konzultációk eredményei és hatásvizsgálat

1.2.1. Konzultáció az érdekeltekkel

2009. július 3-án a Bizottság konzultációt kezdeményezett az ÁÉKBV-letétkezelőkkel. Ezt követte a visszajelzéseket tartalmazó dokumentum ugyanazon év novemberében³. A konzultáció eredményeit, az EÉPH szakmai megjegyzéseivel kiegészítve, megfelelően tükrözi a hatásvizsgálati jelentés.

2010. december 9-én a bizottsági szolgálatok egy második nyilvános konzultációt kezdeményeztek az ÁÉKBV-letétkezelői funkcióról és a vezetők javadalmazásáról, amely 2011. január 31-én zárult le. Összesen 58 válasz érkezett, amelyek többsége a felülvizsgálati kezdeményezés széles támogatottságát jelezte, különösen a letétkezelői funkció tisztázása és a szabályozási környezet azon egyszerűsítése tekintetében, amelyet az ABAK-irányelvvel történő összehangolásra vonatkozó javaslat eredményezne⁴. A válaszadók azonban kritikusabb álláspontot fogalmaztak meg a letétkezelői felelősség kérdése tekintetében⁵. Mindkét konzultáció visszajelzései megtalálhatók az említett hatásvizsgálat 2. mellékletében.

A közigazgatási szankciók kérdése tekintetében a jelentés a bizottsági szolgálatok által készített és az európai értékpapír-bizottság (ESC) valamint az EÉPH számára megküldött eseti kérdőív válaszait tükrözi. A tagállamok által a kérdőívre adott válaszok összegzése a hatásvizsgálat 7. mellékletében található.

1.2.2. Hatásvizsgálat

A hatásvizsgálat öt kérdésre összpontosított: jogosultság letétkezelői tevékenységre, a letétkezelés átruházásának kritériumai, felelősség a letétkezelésben levő eszközök elvesztéséért, ÁÉKBV-vezetők javadalmazása és az ÁÉKBV-szabályok megsértése esetén alkalmazott szankciók.

Jogosultság letétkezelői tevékenységre

A jelenlegi ÁÉKBV-keretszabályozás keveset mond azokról az intézményekről, amelyek ÁÉKBV-alap letétkezelői tevékenységére jogosultak. A 23. cikk (3) bekezdése szerint a tagállamok jelentős szabadsággal rendelkeznek annak meghatározására, hogy mely intézményeket tekintenek jogosultnak ÁÉKBV letétkezelési tevékenység folytatására, feltéve,

³ Hozzáférhető a következő internetes oldalon:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/feedback_statement_en.pdf

⁴ A válaszadók kategóriái: vállalatok és ipari szövetségeik (46), tagállamok közigazgatási szervei (11) és fogyasztói szervezetek (1).

⁵ A két nyilvános konzultáció hozzáférhető a következő weboldalakon:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/consultation_paper_en.pdf; és http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/ucits/consultation_paper_en.pdf

hogyan az intézmények teljesítik a 23. cikk (2) bekezdésének követelményeit (azaz prudenciális szabályozás és folyamatos felügyelet alatt állnak).

Ez eltérő megközelítésekhez vezetett az egyes tagállamokban: abból a 17 tagállamból, ahol előírás szerint csak hitelintézetek lehetnek letétkezelők, 12 konkrét tőkekövetelményeket alkalmaz már a letétkezelői tevékenység folytatása vagy más kapcsolódó ÁÉKBV letétkezelői funkciók ellátása esetére. Azon tagállamok közül, ahol nem csak hitelintézetek folytathatnak ÁÉKBV letétkezelői tevékenységet, csak 3 követeli meg a letétkezelőktől további tőkekövetelmények teljesítését.

Az ÁÉKBV-alapok letétkezelői tevékenységére jogosult jogalanyokra vonatkozó nemzeti eltérések jelentős jogbizonytalanságot okozhatnak és eltérő szintű befektetővédelemhez vezethetnek. Továbbá, amennyiben nem csak hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások számára engedélyezett a letétkezelői tevékenység folytatása minimum tőkekövetelmények előírása nélkül, az jelentős kockázattal jár az ilyen jogalanyok számára rendelkezésre álló forrásokkal kapcsolatban.

Három lehetőség merült fel azon intézmények körének harmonizálására, amelyek megítélés szerint elegendő garanciát tudnak nyújtani a letétkezelői tevékenység folytatásához szükséges prudenciális szabályozás és tőkekövetelmények tekintetében. A hatásvizsgálat megállapítja, hogy mind a hitelintézetek, mind a szabályozott befektetési vállalkozások elegendő garanciát tudnak nyújtani az ÁÉKBV letétkezelői tevékenység folytatásához szükséges prudenciális szabályozás, tőkekövetelmények és hatékony felügyelet tekintetében. Egyéb intézmények (mint pl. ügyvédi irodák, közjegyzők) megítélés szerint nem tudják ezeket a garanciákat nyújtani és ezért, amennyiben ÁÉKBV letétkezelői tevékenységet akarnak folytatni, át kell alakulniuk szabályozott befektetési vállalkozásokká. Mivel a legtöbb ÁÉKBV-letétkezelő már hitelintézet vagy szabályozott befektetési vállalkozás, ezért a kiválasztott lehetőség csak az engedéllyel nem rendelkező szolgáltatók szűk körét érintené. A közjegyzők és ügyvédi irodák számára nyilvánvalóan továbbra is engedélyezett a hagyományos szakterületükön letétkezelői tevékenység folytatása olyan nem ÁÉKBV-alapok számára, mint a kis kockázati tőkealapok és magántőkealapok, amelyek ritkán fektetnek be tőzsdei értékpapírokba.

Letétkezelés átruházása

Az ÁÉKBV-irányelv 2001-ben bevezetett módosításai kiterjesztették az ÁÉKBV számára engedélyezett eszközök körét új eszközosztályokra⁶. Ennek eredményeképpen az ÁÉKBV-alapkezelők sokkal több országban és sokkal összetettebb eszközökbe fektetnek be, mint 1985-ben. Amikor több befektetési lehetőség merül fel különböző harmadik országbeli joghatóságokban, növekszik ezen joghatóságokban az alletétkezelő kijelölésének a szükségessége.

Az engedélyezett befektetési eszközök körének bővítése ellenére az ÁÉKBV-irányelv nem határozza meg azokat a feltételeket, amelyekkel a letétkezelő átruházhatja a letétkezelési tevékenységet egy alletétkezelőre. Az egyértelműség hiánya fennáll azon feltételek esetében, amelyekkel az átruházás megtörténhet (pl. az átruházás objektív indoka, az alletétkezelő

⁶ Ezek közé tartoznak a pénzügyi eszközök, indexhez kötött alapok mint például tőzsdei kereskedési alapok, alapok alapjai, származtatott termékek (opciók, swap ügyletek, határidős ügyletek) és tőzsdén kívüli származtatott termékek. Lásd a 2007/16/EK irányelvet, amely hozzáférhető a következő weboldalon:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:079:0011:0019:HU:PDF>

kiválasztásához szükséges szakértelem szintje, az alletétkezelő folyamatos felügyeletének intenzitása), valamint azon feltételek esetében is, amelyek fennállása esetén a letétkezelési tevékenység kivételesen átruházható egy olyan harmadik országbeli letétkezelőre, amely nem teljesíti a prudenciális és felügyeleti előírásokat.

A hatásvizsgálat megállapítja, hogy a letétkezelői tevékenység átruházására érvényesíteni kell az alletétkezelő kiválasztása és kijelölése során alkalmazandó gondosság szabályait, valamint az alletétkezelői tevékenység folyamatos felügyeletére vonatkozó szabályokat. Abban a ritka esetben, amikor egy ÁÉKBV befektetési stratégiája részeként olyan országokban kibocsátott pénzügyi eszközökbe fektet be, ahol előírás a helyi letétkezelő, viszont nem működik olyan letétkezelő, amely meg tud felelni a fenti átruházási követelményeknek és prudenciális előírásoknak, akkor az átruházás szigorú feltételek teljesítése mellett mégis engedélyezett.

Felelősség

Az ÁÉKBV-irányelv 24. cikke szerint a letétbe helyezett pénzügyi eszközök elvesztése esetén felelősség csak az „indokolatlan kötelezettségszegés” vagy „ezen kötelességek nem megfelelő teljesítése” esetén merül fel. Ezek a jogi kifejezések különböző értelmezésekhez és ezáltal a befektetővédelem eltéréseihez vezettek a tagállamokban. Néhány tagállam úgynevezett „szigorú” felelősségi rendszert alkalmaz, amelyben a letétkezelőnek azonnal meg kell térítenie az ÁÉKBV eszközvesztését, míg más tagállamokban azon a nézetten vannak, hogy az eszközvesztés nem mindig jelenti a letétkezelő indokolatlan kötelezettségszegését, aminek az adott letétkezelő felelősségre vonásához kell vezetnie. Következésképpen a felelősségi előírások nem egyformák valamennyi tagállamban.

A felelősség kérdése a letétkezelői tevékenység átruházásakor a legfontosabb. A 22. cikk (2) bekezdése szerint a letétkezelő felelősségét „*nem befolyásolja az a tény, hogy az eszközök egy részét vagy egészét egy harmadik félnek letéti őrzés céljából átadta*”. Az ÁÉKBV-irányelv nem tartalmaz további rendelkezéseket a pénzügyi eszköz elvesztéséért viselt felelősség tekintetében, amennyiben a letéti őrzést harmadik félre ruházták át. Erre a kérdésre a 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott általános elv vonatkozik, amely nagy szabadságot biztosít a tagállamoknak az értelmezés során. Például néhány tagállam csak az alletétkezelő felügyeletét írja elő, ami azt jelenti, hogy a letétkezelőt nem vonják felelősségre veszteség esetén, ha bizonyítja, hogy megfelelően teljesítette a felügyeleti kötelezettségét (gondatlanságon alapuló előírás). Ezzel szemben más tagállamok előírják az eszközök megtérítését függetlenül attól, hogy teljesítették-e a felügyeleti kötelezettséget. A Madoff-eset rámutatott a szigorú felelősségről és a gondatlanságról szóló előírások közötti alapvető különbségre.

A hatásvizsgálat megállapítja, hogy a „szigorú felelősségi” előírás, amely alapján a letétkezelőnek mulasztástól vagy gondatlanságtól függetlenül meg kell térítenie a letétbe helyezett eszközök elvesztését, egyrészt a befektetők védelmének magas szintjéhez vezet, másrészt egységes előírásokat biztosít az egész Unióban. A lakossági befektetők igényeivel összhangban a letétbe helyezett eszközök elvesztéséért viselt felelősségnek egységes uniós követelményeken kell alapulnia, amely „szigorú felelősséget” ír elő az elvesztett eszközök elsődleges letétkezelő költségére történő megtérítését illetően, és nem teszi lehetővé az elsődleges letétkezelő mentesítését a kötelezettség alól az átruházott letétkezelés esetében.

Javadalmazás

Mivel az ÁÉKBV-vezetők javadalmazása, legalábbis részben, az alap teljesítményén alapul, ez – a lehetséges nyereség növelése érdekében – ösztönzi az alap portfóliója esetében a kockázati szint növelését. A magasabb kockázat azonban nagyobb lehetséges veszteséget

eredményezhet az alap befektetői számára, mint amire az alap nyilvánosságra hozott kockázati profilja alapján számíthatnának. A javadalmazási struktúrák eltorzulhatnak olyan irányban, hogy a vezetők részesednek a keletkező nyereségből, de nem részesednek a keletkező veszteségekből, ami további ösztönzöt jelent magasabb kockázatú stratégiák alkalmazására. Továbbá a javadalmazási struktúrákat ritkán hozzák nyilvánosságra az alap kibocsátási dokumentumaiban, ezáltal a befektetők nem tudják elszámoltatni a vezetőket az alap teljesítésével összhangban levő vezetői javadalmazás tekintetében.

A tervek szerint olyan előírás bevezetésére kerül sor, amely szerint az ÁÉKBV alapkezelő társaságnak olyan javadalmazási politikát kell alkalmaznia, ami összhangban van az ÁÉKBV-alap hatékony és eredményes kockázatkezelésével és megfelel a javadalmazásra vonatkozó minimális elveknek. Az ÁÉKBV alapkezelő társaság számára azt is előírják, hogy az ÁÉKBV-alap éves jelentésében megfelelő részletességgel nyilvánosságra hozza az adott pénzügyi évre vonatkozó javadalmazás összegét.

Szankciók

Az ÁÉKBV-irányelvben megállapított kötelezettségek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó nemzeti szabályok Bizottság általi elemzése három kiemelkedő jellemzőt állapított meg: i. a jogsértések azonos kategóriákban alkalmazott pénzügyi szankciók (azaz bírságok) összegének eltérései; ii. eltérő kritériumok alkalmazása a közigazgatási szankciók összegének meghatározása során; és iii. eltérések a szankciók alkalmazásának szintjében.

A javasolt politika célja a harmonizálás minimális szintjének elérése a szankcionálási rendszerek esetében az alábbiak megkövetelésével: i. a közigazgatási szankciók és intézkedések minimális katalógusa (ideértve a közigazgatási szankciók maximális összege alsó határértékének a harmonizálását), ii. a szankcionálási kritériumok minimális listája, és iii. az illetékes hatóságoknak és az alapkezelő társaságoknak belső visszaélésjelző rendszereket kell létrehozniuk. A szankcionálási rendszer az ÁÉKBV-irányelvben meghatározott fő befektetővédelmi garanciák megsértésének katalógusára vonatkozik.

2. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

2.1. A letétkezelők kötelezettségeire vonatkozó szabályok

Az alapkezelő alapvető letéti őrzési és felügyeleti kötelezettségeivel kapcsolatban a tervezet az ÁÉKBV-irányelv 22. cikkének módosítását javasolja az alábbiak szerint:

A 22. cikk (1) bekezdése előírja, hogy egyetlen letétkezelőt kell kijelölni minden egyes ÁÉKBV-alaphoz. A szabály azt kívánja biztosítani, hogy ne lehessen egy alapnak több letétkezelője.

A 22. cikk (2) bekezdése annak az előírását javasolja, hogy a letétkezelő kijelölése írásbeli szerződéssel valósuljon meg.

A 22. cikk (3) bekezdése egységesíti a szerződéses formában létrehozott ÁÉKBV és a vállalati formában létrehozott ÁÉKBV letétkezelői felügyeleti kötelezettségeinek listáját. E kötelezettségek az alábbiakat tartalmazzák: a vonatkozó szabályok betartásának az ellenőrzése az ÁÉKBV-részvények eladása, kibocsátása, visszavásárlása, beváltása és érvénytelenítése során; annak ellenőrzése, hogy a kapott ellenértéket a szokásos határidőn belül kézhez kapja;

annak ellenőrzése, hogy a befektetési társaság a bevételét a törvényekkel és az alapító okiratával összhangban használja fel, biztosítva, hogy az ÁÉKBV befektetési jegyek értékének kiszámítása az alkalmazandó nemzeti joggal és az alap szabályzatával összhangban történik; továbbá az alapkezelő vagy a befektető társaság utasításainak a végrehajtása.

A 22. cikk (4) bekezdése a pénzmozgások nyomon követésére vonatkozó részletes rendelkezéseket tartalmaz. Ennek a bekezdésnek az a célja, hogy lehetővé tegye a letétkezelő számára az ÁÉKBV valamennyi eszközének a felügyeletét, beleértve a készpénzt is. Ez a bekezdés azt is biztosítja, hogy a letétkezelő tudomása nélkül ne lehessen az alap ügyleteivel kapcsolatos készpénzszámlákat nyitni. A cél a csalárd készpénzátutalások lehetőségének megakadályozása. Ez a bekezdés egy elkülönített kezelésre vonatkozó előírást is bevezet annak érdekében, hogy a letétkezelő könyveiben az ÁÉKBV pénzügyi eszközeit el lehessen különíteni a letétkezelő saját eszközeitől, és bármikor az ÁÉKBV tulajdonaként lehessen azonosítani; ennek az előírásnak a célja további biztonsági háló nyújtása a befektetők számára a letétkezelő mulasztása esetére.

A 22. cikk (5) bekezdése megkülönbözteti (1) a letétkezelőnél letétbe helyezhető pénzügyi eszközök letéti őrzésének és (2) a többi eszköztípusra vonatkozó tulajdonosi kötelezettségek ellenőrzésének a kötelezettségét. A fizikai eszközök, például ingatlan vagy áruk, letéti őrzésére vonatkozó hivatkozás nem szükséges, mivel az ilyen eszközök jelenleg nem tarthatóak ÁÉKBV-portfólióban.

A 25. cikk új (2) bekezdése több szokásos rendelkezést tartalmaz az üzleti tevékenységek, az összeférhetlenség elkerülése és kezelése vonatkozásában.

Ebben az összefüggésben a 26b. cikk új végrehajtási intézkedéseket vezet be, amelyek részletes feltételeket határoznak meg a letétkezelő ellenőrzési és letéti őrzési feladataira, ideértve: i. a pénzügyi eszközök azon fajtáit, amelyeket a letétkezelő letétkezelői feladatkörébe kell sorolni; ii. azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő letétkezelői feladatát gyakorolhatja a központi értékpapír-letétkezelőnél nyilvántartott pénzügyi eszközök tekintetében; és iii. azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő őrzi a névre szólóan kibocsátott és a kibocsátónál vagy a könyvvezetőnél nyilvántartott pénzügyi eszközöket.

2.2. Átruházásra vonatkozó szabályok

A 22. cikk (7) bekezdése meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a letétkezelő letéti őrzési feladatait át lehet ruházni egy alletétkezelőre. Azok a feltételek és követelmények, amelyek alapján egy ÁÉKBV-letétkezelő harmadik félre bízhatja a letéti őrzési feladatait, lényegében összhangban vannak az ABAK-irányelv szerint alkalmazandóakkal.

A 26b. cikk felhatalmazza a Bizottságot olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek részletesebben meghatározzák a letétkezelő kezdeti és folyamatos átvilágítási kötelezettségeit, ideértve az alletétkezelő kiválasztására és kijelölésére vonatkozókat.

2.3. Az ÁÉKBV letétkezelői tevékenység végzésére vonatkozó jogosultság szabályai

A letétkezelők tevékenységeire jelenleg érvényes különböző nemzeti jogosultsági kritériumok tükrében a tervezet a letétkezelői tevékenységre jogosultsággal rendelkező jogalanyok teljes körű felsorolását tartalmazó 23. cikk (2) bekezdésének módosítását javasolja. A javasolt politika, hogy csak hitelintézetek és befektetési társaságok számára legyen engedélyezett az

ÁÉKBV letétkezelői tevékenység. A 23. cikk további átmeneti rendelkezéseket tartalmaz az ÁÉKBV-k számára, amelyek a letétkezelői tevékenységre többé nem jogosult jogalanyokat jelöltek ki.

2.4. A felelősségre vonatkozó szabályok

A 24. cikk (1) bekezdésének célja az ÁÉKBV-letétkezelő felelősségének tisztázása a letétbe helyezett pénzügyi eszköz elvesztése esetén. E bekezdés szerint a letétben őrzött pénzügyi eszközök elvesztése esetén az ÁÉKBV-letétkezelő ugyanolyan típusú pénzügyi eszközöket vagy az eszközöknek megfelelő pénzügyi összeget bocsát az ÁÉKBV rendelkezésére. A javaslat az eszközök elvesztése esetére a kötelezettség alóli további mentesítést nem irányoz elő, kivéve, ha a letétkezelő bizonyítani tudja, hogy az eszközök elvesztése „ésszerű befolyásán túlmenő külső esemény” miatt következett be. Ezenkívül az eszközök elvesztése esetén az ÁÉKBV-letétkezelő általános kötelezettsége, hogy „indokolatlan késedelem nélkül” ugyanolyan típusú pénzügyi eszközöket vagy az eszközöknek megfelelő pénzügyi összeget bocsásson az ÁÉKBV rendelkezésére.

A 26b. cikk megfelelő végrehajtási intézkedésekről rendelkezik, amelyek célja bizonyos technikai vonatkozások tisztázása, például azon körülmények meghatározása, amelyek esetében egy letétbe helyezett eszközt elveszettnek lehet tekinteni.

A 24. cikk (2) bekezdése olyan szabályt tartalmaz, amely szerint a letétkezelő felelősségét nem befolyásolja az a tény, hogy a letétkezelői feladatai egy részét vagy egészét egy harmadik félnek átadta. Ennek eredményeképpen a letétkezelő köteles a letétbe helyezett és elvesztett eszközöket megtéríteni, még akkor is, ha az eszközök elvesztése az alletétkezelőnél történt. A fentiek szerint további (akár szabályozási, akár szerződéses) kötelezettség alóli mentesítés nem kerül előírásra arra az esetre, ha az eszközök elvesztése egy alletétkezelőnél történik.

Ezért a 24. cikk (2) bekezdése, ellentétben az ABAK-irányelv 21. cikke (12) bekezdésével, kötelezi a letétkezelőt az eszköz megtérítésére átruházás esetében is anélkül, hogy lehetővé tenné a felelősség alóli mentesítés szerződéses átruházását. A letétkezelés átruházása esetében a felelősség ilyen megszigorítása indokoltnak tűnik, figyelemmel az ÁÉKBV-befektetők nagy számára és lakossági jellegére. Nem tekinthető teljesen megfelelőnek egy olyan rendszer bevezetése, amely ugyanolyan szerződéses lehetőséget biztosít a letétkezelő számára a kötelezettsége alóli mentesítésre, mint amit az ABAK-irányelv megenged. Ugyanúgy nem lenne megfelelő azt javasolni, hogy a letétkezelőt mentesíthetik kötelezettsége alól, amennyiben az eszközöket átruházta egy alletétkezelőre, amely nem teljesíti az átruházási kritériumokat.

2.5. Jogorvoslat

A 24. cikk (5) bekezdése a letétkezelővel szembeni jogorvoslatra vonatkozik. Ez a bekezdés egységesíti a befektetők jogait mind társasági, mind szerződéses ÁÉKBV esetében annak érdekében, hogy azok a letétkezelők kötelezettségeivel kapcsolatos követelésekkel tudjanak élni közvetlenül vagy közvetve (az alapkezelő társaságon keresztül) a letétkezelő, az alapkezelő társaság és a befektetők között fennálló jogviszony természetétől függően.

2.6. Javadalmazás

A javasolt 14a. és 14b. cikk a felső vezetők, kockázatvállalók és ellenőrzési funkciót ellátók esetében alkalmazott jelenlegi javadalmazási politikát tükrözi. Ezeket az elveket kell

alkalmazni az ÁÉKBV-alap kezelőire is függetlenül attól, hogy befektetési társaság vagy alapkezelő társaság formájában működnek.

2.7. Telefon- és adatforgalmi nyilvántartásokhoz való hozzáférés

A meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartások fontos bizonyítékot jelentenek az ÁÉKBV-irányelv rendelkezései megsértésének feltárása és bizonyítása során. Ezért a 98. cikk módosul annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok bekérhessék a távközlési szolgáltató, ÁÉKBV, alapkezelő társaság, befektetési társaság vagy letétkezelő meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásait, amennyiben ésszerű gyanú áll fenn arra vonatkozóan, hogy ezek a vizsgálat tárgyához kapcsolódó nyilvántartások fontosak lehetnek az ÁÉKBV-irányelv rendelkezései megsértésének bizonyításához. Helyénvaló egyértelművé tenni azt is, hogy ezek a nyilvántartások azonban nem érinthetik annak a közlésnek a tartalmát, amelyre vonatkoznak.

2.7. Szankciók és intézkedések

A 99a–99e. cikkek a pénzügyi szolgáltatási ágazat jelenlegi horizontális politikáit tükrözik a szankciók és az intézkedések tekintetében. Az ÁÉKBV-irányelv megsértésének főbb eseteire vonatkozó szankcionálás egységes megközelítését határozzák meg. A 99a. cikk felsorolja a jogsértések főbb eseteit. Meghatározza azokat a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket is, amelyek főbb jogsértések esetén történő fogatosítására az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni.

3. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs uniós költségvetési vonzata, mivel ezeknek a feladatoknak a végrehajtása nem igényel további forrásokat és tételeket. Az Európai Értékpapírpiaci Hatóság tervezett feladatai e hatóság jelenlegi feladatkörébe esnek, ezért a hatóság jóváhagyott pénzügyi kimutatásaiban előírányzott forrás és személyzet elegendő e feladatok ellátásának elősegítéséhez.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 2009/65/EK irányelvnek a letétkezelői funkciók, javadalmazási politikák és szankciók tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára⁷,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére⁸,

az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹ módosítására van szükség a piaci fejlemények és a piaci szereplők és felügyeltek eddigi tapasztalatainak figyelembevétele érdekében, különösen a letétkezelők feladataira és kötelezettségeire, javadalmazási politikájára és a szankciókra vonatkozó nemzeti rendelkezések eltéréseinek a kezelése érdekében.
- (2) Annak elkerülése érdekében, hogy a rosszul kidolgozott javadalmazási rendszerek esetleg káros hatást gyakoroljanak az eredményes kockázatkezelésre és az egyes személyek kockázatvállalási magatartásának ellenőrzésére, egyértelmű kötelezettséget kell előírni az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) alapkezelő társaságai számára arra vonatkozóan, hogy az általuk kezelt ÁÉKBV kockázati profiljára szakmai tevékenységük révén lényeges hatást gyakorló alkalmazotti kategóriák tekintetében a hatékony és eredményes

⁷ HL C., o.

⁸ HL C., o.

⁹ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat és gyakorlatokat alakítsanak ki és tartsanak fenn. Ezen alkalmazotti kategóriáknak magukban kell foglalniuk legalább a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalókat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke tekintetében a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozókat. Ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni azokra az ÁÉKBV befektetési társaságokra is, amelyek nem jelölnek ki alapkezelő társaságot.

- (3) A javadalmazási politikákra nézve irányadó elvekben el kell ismerni, hogy az ÁÉKBV alapkezelő társaságok a méretüknek, az általuk kezelt ÁÉKBV-alapok méretének, belső szervezeti felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, körének és összetettségének megfelelően eltérően tudják alkalmazni ezen politikákat.
- (4) Az ebben az irányelvben megállapított hatékony és eredményes javadalmazási politikákra vonatkozó elveknek összhangban kell lenniük azokkal az elvekkel, amelyeket a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló, 2009. április 30-i 2009/384/EK bizottsági ajánlás¹⁰ meghatározott, illetve azoknak ki kell egészíteniük ezeket az elveket.
- (5) A javadalmazási politikák és gyakorlatok értékelésével kapcsolatos felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹¹ létrehozott Európai Értékpapírpiaci Hatóságnak (EÉPH) gondoskodnia kell arról, hogy rendelkezésre álljon az eszközkezelési szektor hatékony és eredményes javadalmazási politikájáról szóló iránymutatás. Az iránymutatás kidolgozásában az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹² létrehozott Európai Bankhatóságnak (EBH) is segítenie kell az EÉPH-t.
- (6) A javadalmazásra vonatkozó rendelkezések nem sérthetik a Szerződések által garantált alapvető jogokat, a nemzeti szerződési jog és munkajog általános elveit, a részvényesek jogaira és részvételére, valamint az érintett intézmény igazgatási és felügyeleti szerveinek általános kötelezettségeire vonatkozó jogszabályokat, valamint adott esetben a szociális partnerek jogát kollektív szerződés kötésére és érvényesítésére a nemzeti jogszabályoknak és szokásoknak megfelelően.
- (7) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a különböző tagállamokban a vonatkozó szabályozási előírások harmonizációjának szükséges szintjét, további szabályokat kell elfogadni, amelyek meghatározzák a letétkezelők feladatait és kötelezettségeit, kijelölik azokat a jogalanyokat, amelyeket letétkezelőként lehet kinevezni, és tisztázzák a letétkezelők felelősségét olyan esetekben, amikor az ÁÉKBV eszközei elvesznek a letéti elhelyezés során, vagy amikor a letétkezelők nem megfelelően teljesítik a felügyeleti kötelezettségeiket. E kötelezettségek nem megfelelő teljesítése eszközvesztést eredményezhet, de eredményezheti az eszközök értékének csökkenését is, ha például egy letétkezelő olyan befektetéseket is eltűrt, amelyek nem feleltek meg az alap szabályzatának, miközben ezzel váratlan vagy előre látható kockázatnak tette ki a befektetőt. További szabályoknak kell tisztázniuk a letétkezelői funkció átruházásának feltételeit is.

¹⁰ HL L 120., 2009.5.15., 22. o.

¹¹ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

¹² HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

- (8) Szükséges annak tisztázása, hogy az ÁÉKBV-nek egyetlen letétkezelőt kell kijelölnie az ÁÉKBV eszközeinek általános felügyeletére. Egyetlen letétkezelő kinevezésének előírása révén azt kell biztosítani, hogy a letétkezelő áttekintéssel rendelkezzen az ÁÉKBV valamennyi eszköze felett, és mind az alap vezetői, mind a befektetők egy helyre fordulhassanak az eszközök letéti őrzésével vagy a felügyeleti funkció ellátásával kapcsolatos probléma esetén. Az eszközök letéti őrzése magában foglalja az eszközök letétben őrzését, vagy ahol az eszközök jellege miatt a letétben őrzés nem lehetséges, az eszközök tulajdonjogának ellenőrzését és nyilvántartás vezetését az eszközökről.
- (9) Feladatai ellátása során a letétkezelőnek becsületesen, tisztességesen, magas szakmai színvonalon, függetlenül és az ÁÉKBV, illetve az ÁÉKBV befektetőinek érdekeit szem előtt tartva kell eljárnia.
- (10) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a letétkezelői kötelezettségek teljesítésének harmonizálását valamennyi tagállamban az ÁÉKBV jogi formájától függetlenül, szükséges a felügyeleti kötelezettségek egységes felsorolásának a bevezetése, amely mind a vállalati ÁÉKBV (befektetési társaság), mind a szerződéses ÁÉKBV esetében alkalmazandó.
- (11) A letétkezelő felel az ÁÉKBV pénzmozgásainak megfelelő nyomon követéséért, és különösen annak biztosításáért, hogy az ÁÉKBV tulajdonát képező befektetői pénzt és készpénzt helyesen könyveljék el az ÁÉKBV, vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság, vagy az ÁÉKBV nevében eljáró letétkezelő nevére nyitott számlákon. Ezért részletes rendelkezéseket kell elfogadni a pénzmozgások nyomon követésére vonatkozóan a hatékony és egységes szintű befektetővédelem biztosítása érdekében. A letétkezelőnek a befektető pénzének készpénzszámlákon történő könyvelésekor figyelembe kell vennie a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2006. augusztus 10-i 2006/73/EK bizottsági irányelv 16. cikkében megállapított elveket¹³.
- (12) A csalárd készpénzátutalások megelőzése érdekében elő kell írni, hogy a letétkezelő tudomása nélkül ne lehessen az alap ügyleteivel kapcsolatos készpénzszámlákat nyitni.
- (13) Az ÁÉKBV számára letéti kezelésében lévő pénzügyi eszközöket el kell különíteni a letétkezelő saját eszközeitől, és minden esetben az ÁÉKBV tulajdonaként kell azonosítani; ennek az előírásnak a célja további biztonsági háló nyújtása a befektetők számára a letétkezelő mulasztása esetére.
- (14) Az ÁÉKBV tulajdonát képező eszközök letéti őrzésének jelenlegi kötelezettségén túlmenően, meg kell különböztetni azokat az eszközöket, amelyek letéti őrzése lehetséges, azoktól az eszközöktől, amelyeké nem, és amelyekre ehelyett a nyilvántartási és tulajdonjog-ellenőrzési követelmény vonatkozik. A letétben őrizhető eszközök csoportját világosan el kell különíteni, mivel az elveszett eszközök megtérítésének a kötelezettsége csak erre a konkrét pénzügyieszköz-kategóriára érvényes.

¹³ HL L 241., 2006.9.2., 26. o.

- (15) Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyekkel a letétkezelő a letéti őrzési kötelezettségeit harmadik félre ruházhatja át. Az átruházást és a továbbruházást objektíven meg kell indokolni és azokra szigorú követelményeket kell előírni az átruházott funkcióval megbízott harmadik fél megfelelését, valamint azt illetően, hogy a letétkezelő kellő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal járjon el a harmadik fél kiválasztása, kinevezése és ellenőrzése során. Az egységes piaci feltételek és az ugyanilyen magas szintű befektetővédelem megvalósítása céljából, ezeket a feltételeket össze kell hangolni az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ szerint alkalmazandóakkal. Rendelkezéseket kell elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik felek rendelkezzenek a feladataik teljesítéséhez szükséges eszközökkel, és elkülönítsék az ÁÉKBV-k eszközeit.
- (16) Az eszközök megőrzésének a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ rendelkezései szerinti rábízása értékpapír-elszámolási rendszer működtetőjére, vagy a hasonló szolgáltatások nyújtásának harmadik országbeli értékpapír-elszámolási rendszerekre történő rábízása nem tekinthető a letétkezelői funkciók átruházásának.
- (17) A harmadik fél, amelyre az eszközök biztonságos megőrzését átruházták, gyűjtőszámlát tarthat fenn elkülönített közös számlaként az ÁÉKBV-k részére.
- (18) A letétkezelés harmadik félre történő átruházása esetében annak biztosítására is szükség van, hogy a harmadik félre vonatkozzanak a hatékony prudenciális szabályozás és felügyelet konkrét előírásai. Ezenkívül rendszeres külső ellenőrzést kell végrehajtani annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi eszközök annak a harmadik félnek a birtokában legyenek, amelyre a letétkezelést átruházták.
- (19) A befektetővédelem egységesen magas szintjének biztosítása érdekében a működésre és az összeférhetlenség kezelésére vonatkozó rendelkezéseket kell elfogadni, és azokat minden helyzetben alkalmazni kell, beleértve a letéti őrzési feladatok átruházásának esetét. Ezen szabályoknak különösen biztosítaniuk kell a letétkezelő, az ÁÉKBV és az alapkezelő társaság feladatainak és funkcióinak egyértelmű elhatárolását.
- (20) A befektetővédelem magas szintjének biztosítása és a prudenciális szabályozás és folyamatos felügyelet megfelelő szintjének garantálása érdekében kimerítő listát kell készíteni azokról a jogalanyokról, amelyek jogosultak letétkezelői tevékenység folytatására oly módon, hogy csak a hitelintézetek és befektetési társaságok számára szabad engedélyezni az ÁÉKBV letétkezelői tevékenység folytatását. Annak érdekében, hogy a korábban esetlegesen ÁÉKBV letétkezelői tevékenység folytatására jogosult más szervezetek átalakulhassanak erre jogosult jogalanyokká, átmeneti rendelkezéseket kell hozni az ilyen jogalanyokra vonatkozóan.

¹⁴ HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

¹⁵ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

- (21) Szükséges az ÁÉKBV-letétkezelő felelősségének meghatározása és tisztázása a letétbe helyezett pénzügyi eszköz elvesztése esetére. A letétkezelő legyen köteles a letétben őrzött pénzügyi eszközök elvesztése esetén ugyanolyan típusú pénzügyi eszközöket vagy az eszközöknek megfelelő pénzügyi összeget az ÁÉKBV rendelkezésére bocsátani. Az eszközök elvesztése esetére a kötelezettség alóli további mentesítés előírása nem indokolt, kivéve, ha a letétkezelő bizonyítani tudja, hogy az eszközök elvesztése olyan „érdemleges befolyásán túlmenő külső esemény” miatt következett be, amely minden ésszerű erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen lett volna”. Ebben az összefüggésben a letétkezelő – kimentendő magát a felelőssége alól – nem hivatkozhat bizonyos belső körülményekre, mint például egy munkavállaló által elkövetett csalásra.
- (22) Ha a letétkezelő letétkezelési feladatokat ruház át, és a harmadik fél által őrzött pénzügyi eszközök elvesznek, a felelősséget a letétkezelőnek kell viselnie. Azt is meg kell állapítani, hogy letétben őrzött eszközök elvesztése esetén a letétkezelő köteles ugyanolyan típusú pénzügyi eszközöket vagy az eszközöknek megfelelő pénzügyi összeget rendelkezésre bocsátani, még akkor is, ha az eszközök elvesztése egy alletétkezelőnél történt. A letétkezelő csak akkor mentesül ez alól a felelősség alól, ha bizonyítani tudja, hogy az eszközök elvesztése olyan, érdemleges befolyásán túlmenő külső esemény miatt és olyan következménnyel következett be, amely minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen volt. Ebben az összefüggésben a letétkezelő – kimentendő magát a felelőssége alól – nem hivatkozhat bizonyos belső körülményekre, mint például egy munkavállaló által elkövetett csalásra. Nem lehetséges szerződéses vagy szabályozási felelősség alóli mentesítés azokban az esetekben, amikor egy letétkezelő vagy alletétkezelője veszíti el az eszközöket.
- (23) Minden ÁÉKBV-alapba befektetőnek biztosítani kell a jogot, hogy a letétkezelője kötelezettségeivel kapcsolatos követelésekkel élni tudjon közvetlenül vagy közvetve az alapkezelő társaságon keresztül. A letétkezelő elleni jogorvoslat nem függhet az ÁÉBV jogi (vállalati vagy szerződéses) formájától, sem pedig a letétkezelő, az alapkezelő társaság és a befektetők között fennálló jogviszony természetétől.
- (24) 2010. július 12-én a Bizottság javasolta a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosítását¹⁶. Fontos a 2010. július 12-i javaslat kiegészítése oly módon, hogy tisztázza az ÁÉKBV-letétkezelő és alletétkezelő kötelezettségeit és felelősségi körét annak érdekében, hogy az ÁÉKBV-befektetők számára magas szintű védelmet biztosítson, amennyiben a letétkezelő nem tudja teljesíteni az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségeit.
- (25) Gondoskodni kell arról, hogy a letétkezelőkre ugyanazok a követelmények vonatkozzanak függetlenül az ÁÉKBV jogi formájától. A követelmények egységességének fokoznia kell a jogbiztonságot, növelnie a befektetővédelmet, és hozzá kell járulnia egységes piaci viszonyok kialakításához. A Bizottság nem kapott értesítést arról, hogy bármilyen befektetési vállalkozás eltérést vett volna igénybe azon általános kötelezettség tekintetében, hogy eszközeit egy letétkezelőre bízta. Ezért a 2009/65/EK irányelvnek a befektetési vállalkozások letétkezelőjére vonatkozó előírásai redundánsnak tekintendők.

¹⁶ HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

- (26) A pénzügyi szolgáltató szektor szankciórendszerének megerősítéséről szóló, 2010. december 8-i bizottsági közleménnyel¹⁷ összhangban az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni olyan pénzbírságok alkalmazására, amelyek kellően magas szintűek ahhoz, hogy visszatartó erővel rendelkezzenek és arányosak legyenek, és ellensúlyozzák a szabálysértő magatartástól elvárt előnyöket.
- (27) A minden tagállamban történő következetes alkalmazás biztosítása érdekében a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírságok szintjének meghatározása során a tagállamok számára elő kell írni, hogy biztosítsák az összes lényeges körülmény illetékes hatóságok általi figyelembevételét.
- (28) A nyilvánosságra gyakorolt visszatartó hatás erősítése és a befektetők védelmére negatívan ható szabálysértésekről szóló tájékoztatás érdekében a szankciókat – jól meghatározott körülmények kivételével – közzé kell tenni. Az arányosság elve betartásának biztosítása érdekében a szankciókat az anonimitás megőrzésével kell közzétenni, ha a közzététel aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.
- (29) A potenciális jogsértések feltárása érdekében az illetékes hatóságokat fel kell ruházni a szükséges vizsgálati hatáskörökkel és hatékony mechanizmusokat kell létrehozni, amelyekkel ösztönzik a lehetséges vagy tényleges jogsértés bejelentését.
- (30) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogának rendelkezéseit.
- (31) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, amint azt az Európai Unió működéséről szóló szerződés rögzíti.
- (32) Ezen irányelv céljainak elérése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. A Bizottságot fel kell hatalmazni mindenekelőtt olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek rendelkeznek a letétkezelő és az alapkezelő társaság vagy befektetési társaság közötti típusmegállapodásban feltüntetendő adatokról, a letétkezelői funkció ellátásának feltételeiről, ideértve a pénzügyi eszközök típusait, amelyeknek szerepelniük kell a letétkezelő letétkezelői kötelezettségei körében, azokról a feltételekről, amelyekkel a letétkezelő gyakorolhatja a letétkezelői feladatait a központi letétkezelőnél nyilvántartott pénzügyi eszközök tekintetében, és azokról a feltételekről, amelyek alapján a letétkezelőnek a névre szólóan kibocsátott és a kibocsátónál vagy a könyvvezetőnél nyilvántartott pénzügyi eszközök letéti őrzését végeznie kell, a letétkezelők átvilágítási kötelezettségeiről, az elkülönített kezelési kötelezettségről, azokról a feltételekről és körülményekről, amelyek esetében a letétbe helyezett pénzügyi eszközöket elveszítettnek kell tekinteni, arról, hogy mit lehet „minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen, ésszerű befolyásán túlmenő külső eseménynek” tekinteni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács számára egyidejűleg, időben és megfelelően történő eljuttatásáról.

¹⁷ COM(2010) 716 végleges.

- (33) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza¹⁸ az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (34) A tagállamok egymástól függetlenül eljárva nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani azon intézkedések célját, amelyek a letétkezelők kötelezettségeire és felelősségére, valamint az alapkezelő társaságok és befektetési társaságok javadalmazási politikájára vonatkozó követelmények megerősítése, valamint az irányelv rendelkezései megsértésének fontosabb eseteire vonatkozó szankciók egységes standardjainak bevezetése révén a befektetők ÁÉKBV-vel kapcsolatos bizalmának javítására irányulnak. Mivel a megállapított problémákat csak európai szintű intézkedéssel lehet kezelni és az ilyen fellépés uniós szinten jobban megvalósítható, az Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően el kell fogadnia a szükséges intézkedéseket. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (35) Ezért a 2009/65/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/65/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. Az irányelv a következő 14a. és 14b. cikkel egészül ki:

„14a. cikk

(1) A tagállamok kötelezik az alapkezelő társaságokat, hogy olyan hatékony és eredményes kockázatkezelést előmozdító és azzal összhangban álló javadalmazási politikákat alkalmazzanak, amelyek nem ösztönzik a kezelésükben lévő ÁÉKBV kockázati profiljával, alapszabályával vagy létesítő okiratával össze nem egyeztethető kockázatvállalást.

(2) A javadalmazási politikák és gyakorlatok a fizetésekre és a nem kötelező nyugdíjuttatásokra vonatkoznak.

(3) A javadalmazási politikák és gyakorlatok azon alkalmazotti kategóriákra alkalmazandóak – köztük a felső vezetésre, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkatársakra és az olyan, a teljes javadalmazásuk mértéke miatt a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozó alkalmazottakra –, akik az alapkezelő társaság kockázati profiljára vagy a kezelésükben lévő ÁÉKBV kockázati profiljára szakmai tevékenységük révén lényeges hatást gyakorolnak.

¹⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(4) Az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet(*) 16. cikke szerint az EÉPH az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki, amelyek megfelelnek a 14b. cikknek. Ezen iránymutatások figyelembe veszik a 2009/384/EK bizottsági ajánlásban(**) meghatározott hatékony javadalmazási politikákra vonatkozó elveket, az alapkezelő társaság és az általa kezelt ÁÉKBV méretét, azok belső szervezeti felépítését, valamint tevékenységeik jellegét, körét és összetettségét. Az iránymutatások kidolgozása folyamán az EÉPH szorosan együttműködik az Európai Bankhatósággal (EBH) a pénzügyi szolgáltatások más szektoraira – különösen hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra – kidolgozott követelmények összhangjának biztosítása érdekében.

14b. cikk

(1) A 14a. cikkben említett javadalmazási politika meghatározásakor és alkalmazásakor az alapkezelő társaságok a méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon és mértékben betartják az alábbi elveket:

- a) a javadalmazási politika összhangban áll a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel és előmozdítja azt, továbbá nem ösztönzi a kezelésükben lévő ÁÉKBV kockázati profiljával, alapszabályával vagy létesítő okiratával össze nem egyeztethető kockázatvállalást;
- b) a javadalmazási politika összhangban áll az alapkezelő társaság és a kezelésében lévő ÁÉKBV vagy az ilyen ÁÉKBV befektetőinek üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és érdekeivel, valamint összeférhetlenség elkerülését célzó intézkedéseket tartalmaz;
- c) az alapkezelő társaság felügyeleti feladatokat ellátó irányító testülete elfogadja és rendszeres időközönként felülvizsgálja a javadalmazási politika általános elveit és felelős annak végrehajtásáért;
- d) a javadalmazási politika végrehajtását legalább évente egyszer központi és független belső felülvizsgálatnak kell alávetni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e a vezető testület által a felügyeleti funkciója ellátása keretében elfogadott javadalmazási politikáknak és eljárásoknak;
- e) az ellenőrzési feladatokat ellátó alkalmazottak a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, függetlenül az általuk ellenőrzött tevékenységi területek teljesítményétől;
- f) a kockázatkezeléssel és megfelelőség-ellenőrzéssel foglalkozó vezető tisztviselők javadalmazását közvetlenül a javadalmazási bizottság felügyeli;
- g) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összege az egyén és az érintett szervezeti egység vagy ÁÉKBV teljesítményének együttes értékelésén, valamint az alapkezelő társaság általános eredményein alapul, az egyéni teljesítmény értékelése során pedig pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe vesznek;

- h) a teljesítményértékelésre az alapkezelő társaság kezelésében lévő ÁÉKBV életciklusának megfelelő többéves kereten belül kerül sor annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszabb távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése egy olyan időszakra legyen elosztva, amelynél figyelembe veszik a kezelésében lévő ÁÉKBV visszaváltással kapcsolatos politikáját és befektetési kockázatait;
- i) a garantált változó javadalmazás kivételes jellegű, csak új alkalmazottak felvételével összefüggésben kerül rá sor, és az első évre korlátozódik;
- j) a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői megfelelő egyensúlyban vannak; a rögzített összetevő a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát teszi ki, hogy a javadalmazás változó összetevőjével kapcsolatban teljes mértékben rugalmas politika érvényesülhessen, többek között lehetőség legyen arra, hogy változó összetevőt egyáltalán ne fizessenek;
- k) a szerződés idő előtti megszűnéséhez kapcsolódó kifizetések az adott időszakban elért teljesítményt tükrözik és kialakításuk olyan, hogy nem jutalmazza a teljesítmény elmaradását;
- l) a változó javadalmazási összetevők vagy a változó javadalmazási összetevők összességének kiszámításához használt teljesítménymérés átfogó kiigazítási mechanizmust foglal magában minden releváns jelenlegi és jövőbeni kockázattípus figyelembevételére céljából;
- m) az ÁÉKBV jogi felépítésétől, az azt létesítő okiratoktól vagy az alapszabályától függően, bármely változó javadalmazási összetevő jelentős része, azaz legalább 50 %-a az érintett ÁÉKBV befektetési jegyeiből vagy részvényeiből, vagy egyenértékű tulajdoni részesedésből, vagy részvényekhez kapcsolt eszközökből vagy egyenértékű, készpénztől eltérő eszközökből áll, kivéve, ha az ÁÉKBV vezetése az alapkezelő társaság által kezelt teljes portfóliónak csak kevesebb mint 50 %-áért felelős, amely esetben az 50 %-os minimum nem érvényes.

Az e pontban szereplő eszközökre megfelelő visszatartási politika vonatkozik, amelynek célja, hogy az ösztönzőket összehangolja az alapkezelő társaság, az általa kezelt ÁÉKBV és ezen ÁÉKBV befektetőinek érdekeivel. A tagállamok, illetve az illetékes hatóságok szükség szerint korlátozásokat rendelhetnek el ezen eszközök bizonyos típusaira és konstrukcióira, vagy adott esetben betilthatnak egyes eszközöket. Ez a pont a változó javadalmazási összetevőnek mind az n) ponttal összhangban halasztott részére, mind a nem halasztott részére alkalmazandó;

- n) egy jelentős részt – amely a változó javadalmazási összetevő legalább 40 %-a – halasztva, az adott ÁÉKBV életciklusához és visszaváltással kapcsolatos politikájához igazított időtartamra elosztva fizetnek ki, és azt megfelelően összehangolják az adott ÁÉKBV kockázatainak jellegével.

Ennek az időszaknak legalább háromtól öt évig kell tartania, kivéve, ha az érintett ÁÉKBV életciklusa rövidebb; a halasztási szabályok szerinti javadalmazási jogosultság legfeljebb időarányosan illeti meg az alkalmazottat; különösen magas összeg változó javadalmazási összetevőjének esetében az összeg legalább 60 %-át halasztva kell kifizetni;

- o) a változó javadalmazás a halasztott kifizetésű résszel együtt csak akkor kerül kifizetésre vagy akkor illeti meg az alkalmazottat, ha az az alapkezelő társaság egészének pénzügyi helyzetét figyelembe véve fenntartható, valamint az adott szervezeti egység, az alapkezelő társaság és az egyén teljesítménye alapján megfelelően indokolt.

A változó javadalmazás teljes összegét általában jelentős mértékben csökkentik, amennyiben az érintett alapkezelő társaság vagy ÁÉKBV pénzügyi teljesítménye a vártnál gyengébb vagy negatív, figyelembe véve az aktuális juttatásokat és a korábban szerzett összegek kifizetésének csökkentését, például malus vagy visszatérítések formájában;

- p) a nyugdíjpolitika összhangban van az alapkezelő társaság és az általa kezelt ÁÉKBV üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel.

Ha az alkalmazott nyugdíjba vonulás előtt távozik az alapkezelő társaságtól, az alapkezelő társaságnak öt évig vissza kell tartania a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat az m) pontban említett eszközök formájában. Amennyiben az alkalmazott eléri a nyugdíjkorhatárt, a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat ki kell fizetni a számára az m) pontban említett eszközök formájában, figyelembe véve az ötéves visszatartási időszakot;

- q) az alkalmazottaknak vállalniuk kell, hogy a javadalmazásukra vonatkozó megállapodásban foglalt felelősségteljes kockázatvállalás hatásának gyengítésére nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat, illetve a javadalmazásra és a felelősségre vonatkozó biztosítást;
- r) a változó javadalmazást nem olyan csatornákon keresztül, illetve nem oly módon fizetik ki, hogy megkönnyítsék ezen irányelv követelményeinek kikerülését.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott elveket alkalmazni kell az alapkezelő társaságok által kifizetett bármilyen típusú javadalmazásra és az ÁÉKBV befektetési jegyeinek vagy részvényeinek bármilyen formában történő átadására, amennyiben abban az alkalmazottak azon kategóriája részesül, amely magában foglalja a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős alkalmazottakat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke miatt a felső vezetéssel és a kockázatvállalásért felelős alkalmazottakkal azonos javadalmazási kategóriába tartozókat, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol a kockázati profiljukra vagy a kezelésükben lévő ÁÉKBV kockázati profiljára.

(3) A méretük vagy a kezelésükben lévő ÁÉKBV mérete, a belső szervezeti felépítésük, valamint tevékenységeik jellege, köre és összetettsége szempontjából jelentős alapkezelő társaságok javadalmazási bizottságot hoznak létre. A javadalmazási bizottságot úgy kell kialakítani, hogy hozzáértő és független módon ítélhesse meg a javadalmazási politikákat és gyakorlatokat, valamint a kockázat kezelésére létrehozott ösztönzőket.

A javadalmazási bizottság felelős a javadalmazásra vonatkozó – többek között az érintett alapkezelő társasággal vagy ÁÉKBV-val kapcsolatos kockázatra és kockázatkezelésre hatással lévő – döntések előkészítéséért, amelyeket a felügyeleti feladatokat ellátó irányító testületnek kell meghoznia. A javadalmazási bizottság elnöke az irányító testület egyik olyan tagja, aki az érintett alapkezelő társaságban nem lát el vezetői feladatot. A javadalmazási bizottság tagjai az irányító testület olyan tagjai közül kerülnek ki, akik az érintett alapkezelő társaságban nem látnak el vezetői feladatokat.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(**) HL L 120., 2009.5.15., 22. o.”

2. A 20. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 22. cikk (2) bekezdésében említett letétkezelővel kötött írásbeli szerződés;”

3. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

(1) A befektetési társaság, valamint az általa kezelt közös alapok mindegyike tekintetében az alapkezelő társaság biztosítja, hogy egyetlen letétkezelőt jelöljenek ki ezen fejezet rendelkezései szerint.

(2) A letétkezelő kijelölése írásbeli szerződés formájában történik.

A szerződés tartalmazza azon információáramlást létrehozó szabályokat, amelyet szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a letétkezelő el tudja látni a funkcióját azon ÁÉKBV tekintetében, amely letétkezelőjének kijelölték a jelen irányelvben és az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban a letétkezelőkre vonatkozó más jogszabályokban, rendeletekben és közigazgatási rendelkezésekben meghatározottak szerint.

(3) A letétkezelő:

- a) biztosítja, hogy az ÁÉKBV befektetési jegyeinek eladása, kibocsátása, visszavásárlása, visszaváltása és bevonása a vonatkozó nemzeti jognak és az alap alapszabályának vagy létesítő okiratának megfelelően történjen;
- b) biztosítja, hogy az ÁÉKBV befektetési jegyeinek az értékét a vonatkozó nemzeti jognak és az alap szabályzatának vagy létesítő okiratának megfelelően számítsák ki;

- c) biztosítja, hogy az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság utasításait végrehajtsák, amennyiben azok nem ellentétesek a vonatkozó nemzeti joggal és az alap szabályzatával vagy létesítő okiratával;
- d) gondoskodik arról, hogy az ÁÉKBV az eszközeit érintő ügyletek során az ellenértéket a szokásos határidőn belül kézhez kapja;
- e) biztosítja, hogy az ÁÉKBV a bevételét az alkalmazandó nemzeti joggal és az alap szabályzatával vagy létesítő okiratával összhangban használja fel.

(4) A letétkezelő gondoskodik az ÁÉKBV készpénzmozgásainak megfelelő nyomon követéséről és különösen arról, hogy az ÁÉKBV befektetési jegyeinek jegyzése során a befektetők által vagy nevében történt valamennyi befizetés beérkezzen, és hogy az ÁÉKBV készpénzállománya olyan készpénzszámlákon legyen könyvelve, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) az ÁÉKBV nevében vagy az ÁÉKBV javára tevékenykedő alapkezelő társaság nevében vagy az ÁÉKBV javára tevékenykedő letétkezelő nevében nyitották meg;
- b) a 2006/73/EK bizottsági irányelv(*) 18. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett jogalanynál nyitották meg és;
- c) a 2006/73/EK irányelv 16. cikkében meghatározott elvek szerint vezetik őket.

Az első albekezdés b) pontjában említett jogalany készpénzét és a letétkezelő saját készpénzét nem lehet az ÁÉKBV nevében eljáró letétkezelő nevére nyitott készpénzszámlákon nyilvántartani.

(5) Az ÁÉKBV eszközeit letéti őrzés céljából a letétkezelőre kell bízni az alábbiak szerint:

- a) a letétbe helyezhető pénzügyi eszközök esetében:
 - i. a letétkezelő őrzi a letétkezelő könyveiben nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartható összes pénzügyi eszközt, valamint a letétkezelőhöz fizikailag leszállítható összes pénzügyi eszközt;
 - ii. a letétkezelő gondoskodik arról, hogy a letétkezelő könyveiben nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartható összes pénzügyi eszköz a 2006/73/EK irányelv 16. cikkében megállapított elvekkel összhangban az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság nevében a letétkezelő könyveiben nyitott külön számlán legyen nyilvántartva annak érdekében, hogy az alkalmazandó jog szerint az eszközöket mindenkor egyértelműen az ÁÉKBV tulajdonaként lehessen azonosítani.
- b) egyéb eszközök esetében:
 - i. a letétkezelő meggyőződik arról, hogy a szóban forgó eszközök az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság tulajdonát

képezik, annak megállapításával, hogy fennáll-e az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság tulajdonjoga, az ÁÉKBV vagy az alapkezelő társaság által nyújtott tájékoztatás vagy dokumentumok és adott esetben külső bizonyítékok alapján;

- ii nyilvántartást vezet azokról az eszközökről, amelyekre vonatkozóan teljesül, hogy az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság a tulajdonos, és a nyilvántartást naprakészen tartja.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a letétkezelő fizetéseketelensége esetén a letétkezelőnél letétbe helyezett ÁÉKBV-eszközöket ne lehessen a letétkezelő hitelezői között felosztani, vagy azok javára értékesíteni.

(7) A letétkezelő a (3) és (4) bekezdésben említett funkcióit harmadik felekre nem ruházhatja át.

A letétkezelő az (5) bekezdésben említett feladatait csak akkor ruházhatja át harmadik felekre, ha

- a) a feladatokat nem azzal a céllal ruházza át, hogy elkerülje az ezen irányelv előírásainak való megfelelést,
- b) a letétkezelő bizonyítani tudja, hogy az átruházásnak objektív oka van;
- c) a letétkezelő a megfelelő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal választja ki és jelöli ki a harmadik felet, akire feladatai egy részét átruházni szándékozik, és időről időre megfelelő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal rendszeresen ellenőrzi és folyamatosan felügyeli a harmadik felet, akire feladatai egy részét átruházta, valamint a rá átruházott feladatok ellátása érdekében a harmadik fél által tett lépéseket.

A letétkezelő az (5) bekezdésben említett funkcióit csak olyan harmadik félre ruházhatja át, amely a rá átruházott feladatok teljesítése során mindenkor

- a) az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság rábízott eszközei természetének és összetettségének megfelelő és azzal arányos struktúrákkal és szakértelemmel rendelkezik;
- b) az (5) bekezdés a) pontjában említett őrzési feladatok átruházása esetében az érintett jogrendszerben hatékony prudenciális szabályozás – ideértve a minimális tőkekövetelményeket is – és felügyelet hatálya alá tartozik;
- c) az (5) bekezdés a) pontjában említett letétkezelési feladatok tekintetében rendszeres külső ellenőrzésnek veti alá magát annak biztosítására, hogy a pénzügyi eszközök a birtokában legyenek;
- d) a letétkezelő ügyfeleinek eszközeit saját eszközeitől és a letétkezelő eszközeitől oly módon elkülöníti, hogy az eszközöket mindenkor egyértelműen a letétkezelő ügyfeleinek tulajdonaként lehessen azonosítani;

- e) a harmadik fél fizetéseképtelensége esetén a harmadik félnél letétbe helyezett ÁÉKBV-eszközöket nem lehet a letétkezelő hitelezői között felosztani vagy azok javára értékesíteni;
- f) a 25. cikkben és az (5) bekezdésben meghatározott általános kötelezettségeket és korlátozásokat teljesíti.

A harmadik albekezdés d) pontja ellenére, amennyiben harmadik ország joga előírja, hogy bizonyos pénzügyi eszközöket helyi jogalanynál helyezzenek letétbe, és az e pontban említett átruházási előírásoknak megfelelő helyi jogalany nincs az országban, a letétkezelő csak a harmadik ország joga által előírt mértékben és csak addig ruházhatja át funkcióit egy ilyen helyi jogalanyra, amíg nincsenek olyan helyi jogalanyok, melyek megfelelnek az átruházási előírásoknak, továbbá csak ott, ahol:

- a) az adott ÁÉKBV befektetőit a befektetésüket megelőzően megfelelően tájékoztatják a harmadik ország joga által előírt jogi korlátozás miatti átruházásról és az átruházást igazoló körülményekről;
- b) az ÁÉKBV, vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság utasítja a letétkezelőt, hogy a pénzügyi eszközök megőrzését ruházza át egy ilyen helyi jogalanyra.

Ugyanezen követelmények teljesítése mellett a harmadik fél továbbruházhatja e funkciókat. Ilyen esetben a 24. cikk (2) bekezdése értelemszerűen érvényes az adott felekre.

Az első öt albekezdés alkalmazásában a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben(**) meghatározott szolgáltatások nyújtása a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt értékpapír-elszámolási rendszerek révén, illetve hasonló szolgáltatások nyújtása harmadik országok értékpapír-elszámolási rendszerei révén nem minősül a letétkezelői funkció átruházásának.

(*) HL L 241., 2006.2.9., 26. o.

(**) HL L 166., 1998.6.11., 45. o.”

4. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A letétkezelő lehet:

- a) a 2006/48/EK irányelv értelmében engedélyezett hitelintézet;
- b) az Unióban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás, amelyre vonatkoznak a 2006/49/EK irányelv 20. cikkének (1) bekezdésében meghatározott tőkemegfelelési követelmények, beleértve a működési kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményeket, és amelyet a 2004/93/EK irányelvvel összhangban engedélyeztek, és amely a 2004/39/EK irányelv I. melléklete B. szakaszának 1. pontjával összhangban a pénzügyi eszközöknek az ügyfelek számlájára történő megőrzésére és nyilvántartására irányuló kiegészítő szolgáltatást is nyújt; a szóban forgó

befektetési vállalkozásoknak minden esetben legalább a 2006/49/EK irányelv 9. cikkében meghatározott indulótőkével megegyező saját tőkével kell rendelkezniük;

Azon befektetési társaságoknak vagy az általuk kezelt ÁÉKBV nevében tevékenykedő alapkezelő társaságoknak, amelyek a [dátum: a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében megjelölt átültetési határidő] előtt letétkezelőként egy olyan intézményt jelöltek ki, amely nem teljesíti az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeket, olyan letétkezelőt kell kijelölniük, amely [dátum: a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti határidő után 1 évvel] előtt teljesíti ezeket a követelményeket.”

b) A (3), (4), (5) és (6) bekezdést el kell hagyni.

5. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a letétkezelő feleljen az ÁÉKBV-val és az ÁÉKBV befektetőivel szemben a letétkezelő vagy azon harmadik fél veszteségeiért, amelyre a 22. cikk (5) bekezdésének a) pontja szerint letétbe helyezett pénzügyi eszközök letéti őrzését átruházták.

A letétben őrzött pénzügyi eszközök elvesztése esetén a tagállamok biztosítják, hogy a letétkezelő indokolatlan késedelem nélkül ugyanolyan típusú pénzügyi eszközöket vagy az eszközöknek megfelelő pénzügyi összeget bocsásson az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság rendelkezésére. A letétkezelőt nem lehet felelősségre vonni abban az esetben, ha bizonyítani tudja, hogy az eszközök elvesztése olyan, érdemleges befolyásán túlmenő külső esemény miatt következett be, amely minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen lett volna.

A tagállamok biztosítják, hogy a letétkezelő feleljen továbbá az ÁÉKBV-val és az ÁÉKBV befektetőivel szemben is a letétkezelő jelen irányelv szerinti kötelezettségei megfelelő teljesítésének gondatlan vagy szándékos elmulasztása következtében elszenvedett minden más veszteségért.

(2) A letétkezelő felelősségét nem érinti a 22. cikk (7) bekezdésében említett bármely átruházás.

(3) Az (1) bekezdésben említett letétkezelői felelősséget nem lehet megállapodás révén kizárni vagy korlátozni.

(4) Minden olyan megállapodás érvénytelen, amely ellentétes a (3) bekezdés rendelkezésével.

(5) Az ÁÉKBV befektetői a letétkezelővel szembeni felelősséget közvetlenül vagy közvetve, az alapkezelő társaságon keresztül is érvényesíthetik.”

6. A 25. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Saját feladatkörében az alapkezelő társaság és a letétkezelő becsületesen, tisztességesen, magas szakmai színvonalon, függetlenül és az ÁÉKBV, valamint az ÁÉKBV befektetőinek érdekeit szem előtt tartva jár el.

A letétkezelő nem végezhet olyan tevékenységeket az ÁÉKBV vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság részére, amelyek az ÁÉKBV, annak befektetői, az alapkezelő társaság és a letétkezelő között összeférhetlenséget okozhatnak, kivéve, ha a letétkezelő letétkezelői tevékenységét egyéb esetlegesen összeférhetetlen tevékenységeitől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket megfelelően meghatározza, kezeli, nyomon követi és az ÁÉKBV befektetői számára közzéteszi.”

7. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

(1) Az alapkezelő társaság és a letétkezelő leváltásának feltételeit jogszabályban vagy a közös alap szabályzatában kell rögzíteni, és meg kell határozni azokat a szabályokat is, amelyek leváltás esetén biztosítják a befektetők védelmét.

(2) Az alapkezelő társaság és a letétkezelő leváltásának feltételeit jogszabályban vagy a befektetési társaság létesítő okiratában kell rögzíteni, és meg kell határozni azokat a szabályokat is, amelyek leváltás esetére biztosítják a befektetők védelmét.

8. Az irányelv a következő 26a. és 26b. cikkel egészül ki:

„26a. cikk

A letétkezelő kérésre az illetékes hatóságai, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai és az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely a feladatai végrehajtása során a birtokába jutott, és amely szükséges lehet az illetékes hatóságok számára a jelen irányelv szerinti feladataik végrehajtásához.

26b. cikk

(1) A Bizottságot a 112. cikknek megfelelően és figyelemmel a 112a. és 112b. cikkben foglalt feltételekre, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén fel kell hatalmazni olyan intézkedések elfogadására, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 22. cikk (2) bekezdésében említett, írásba foglalt szerződés szükséges tartalmi elemeit;
- b) a 22. cikk (3), (4) és (5) bekezdése értelmében vett letétkezelői funkciók ellátására vonatkozó feltételeket, ideértve:
 - i. a pénzügyi eszközök azon fajtáit, amelyeket a 22. cikk (5) bekezdésének a) pontja értelmében a letétkezelő őrzési feladatkörébe kell sorolni;

- ii. azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő őrzési feladatát gyakorolhatja egy központi letétkezelőnél nyilvántartott pénzügyi eszközök tekintetében;
- iii. azokat a feltételeket, amelyek alapján a letétkezelő a 22. cikk (5) bekezdésének b) pontja értelmében őrzi a névre szóló és a kibocsátónál vagy a könyvvezetőnél nyilvántartott pénzügyi eszközöket;
- c) a letétkezelőnek a 22. cikk (7) bekezdése második albekezdésének c) pontjából fakadó átvilágítási kötelezettségeit;
- d) a 22. cikk (7) bekezdése harmadik albekezdésének d) pontjában említett elkülönítési kötelezettséget;
- e) azon feltételek és körülményeket, amelyek alapján a letétbe helyezett pénzügyi eszközt elveszítettnek kell tekinteni a 24. cikk alkalmazásában;
- f) azt, hogy a 24. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában mit lehet minden ellenkező irányú ésszerű erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlen következményekkel járó, érdemleges befolyáson túlmenő külső eseménynek tekinteni.”

9. A 30. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 13., 14., 14a. és 14b. cikk értelemszerűen alkalmazandó azokra a befektetési társaságokra, amelyek nem jelöltek ki egy, a jelen irányelv szerint felhatalmazott alapkezelő társaságot.”

10. Az V. fejezet 3. szakaszát el kell hagyni.

11. A 69. cikk (3) bekezdése a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az éves jelentés tartalmazza az alábbiakat is:

- a) az adott pénzügyi évre vonatkozó javadalmazás teljes összege, az alapkezelő társaság és a befektetési társaság által az alkalmazottak számára kifizetett rögzített és változó javadalmazás szerinti bontásban, a kedvezményezettek száma, és adott esetben az ÁÉKBV által kifizetett nyereségrészesedések;
- b) a javadalmazás teljes összege az alapkezelő társaság és adott esetben a befektetési társaság olyan felső vezetői és munkavállalói szerinti bontásban, akiknek a tevékenysége lényeges hatást gyakorol az ÁÉKBV kockázati profiljára.”

12. A 98. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének b) pontja szerint az ÁÉKBV, alapkezelő társaságok, befektetési társaságok vagy

letétkezelők birtokában levő meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartások bekérése, amennyiben alapos gyanú áll fenn, hogy ezek a vizsgálat tárgyához kapcsolódó nyilvántartások fontosak lehetnek annak bizonyításához, hogy az ÁÉKBV, alapkezelő társaságok, befektetési társaságok vagy letétkezelők megszegték a jelen irányelv szerinti kötelezettségeiket; ezek a nyilvántartások azonban nem érintik annak a közlésnek a tartalmát, amelyre vonatkoznak.

(*) HL L 201., 2002,7.31., 37. o.”

b) A cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a nemzeti szabályok szerint a (2) bekezdés d) pontjában említett távbeszélő és adatforgalmi nyilvántartások bekéréséhez igazságügyi szerv engedélye szükséges, akkor az engedélyt kérvényezni kell. Az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérvényezhető.”

13. A 99. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„99. cikk

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy ha az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések nem teljesülnek, illetékes hatóságai megfelelő közigazgatási szankciókat és intézkedéseket hozhatnak és biztosítják, hogy ezen intézkedések alkalmazása megtörténjen. A szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ÁÉKBV, alapkezelő társaságok, befektetési társaságok vagy letétkezelők számára kötelezettségek állnak fenn, akkor azok megszegése esetén szankciókat vagy intézkedéseket alkalmazhassanak a vezetői testület tagjaira és bármely más személyre, aki a nemzeti jog alapján felelős a jogsértésért.

(3) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. Az illetékes hatóságok hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.”

14. Az irányelv a következő 99a., 99b., 99c., 99d. és 99e. cikkel egészül ki:

„99a. cikk

(1) E cikk hatálya alá az alábbiak tartoznak:

- a) az ÁÉKBV tevékenységeit az 5. cikk megsértésével engedély nélkül folytatja;
- b) az alapkezelő társaság üzletmenetét a 6. cikk megsértésével előzetes engedély nélkül folytatja;

- c) a befektetési társaság üzletmenetét a 27. cikk megsértésével előzetes engedély nélkül folytatja;
- d) a 11. cikk (1) bekezdését megsértve, egy alapkezelő társaságban befolyásoló részesedés közvetett vagy közvetlen megszerzése, vagy egy alapkezelő társaságban befolyásoló részesedés további növelése olyan módon, aminek következtében a szavazati jogok vagy a birtokolt tőkerészesedés aránya eléri vagy meghaladja a 20 %, 30 % vagy 50 %-ot, vagy aminek következtében az alapkezelő társaság a leányvállalatává (továbbiakban: javasolt felvásárlás) válik anélkül, hogy írásban értesítenék azon alapkezelő társaság illetékes hatóságait, amelyben a felvásárló kéri a befolyásoló részesedés megszerzését vagy annak növelését;
- e) a 11. cikk (1) bekezdését megsértve, egy alapkezelő társaságban befolyásoló részesedés közvetett vagy közvetlen elidegenítése vagy a befolyásoló részesedés csökkentése, aminek következtében a szavazati jogok vagy a birtokolt tőkerészesedés aránya 20 %, 30 % vagy 50 % alá csökkenne, vagy aminek következtében a hitelintézet megszűnne leányvállalat lenni, anélkül, hogy az illetékes hatóságokat írásban értesítenék;
- f) a 7. cikk (5) bekezdésének b) pontját megsértve, az alapkezelő társaság valótlan nyilatkozatok révén vagy más szabálytalan eszköz igénybevételelével szerezte meg az engedélyt;
- g) a 29. cikk (4) bekezdésének b) pontját megsértve, a befektetési társaság valótlan nyilatkozatok révén vagy más szabálytalan eszköz igénybevételelével szerezte meg az engedélyt;
- h) a 11. cikk (1) bekezdését megsértve, az alapkezelő társaság tudomására jut, hogy a tőkéjében lévő részesedés megszerzése vagy elidegenítése azt eredményezi, hogy a tőkerészesedés a 2004/39/EK irányelv 11. cikk (10) bekezdésében említett határértéket meghaladja vagy az alá esik, és elmulasztja tájékoztatni az illetékes hatóságokat az ilyen megszerzésről vagy elidegenítésről;
- i) a 11. cikk (1) bekezdését megsértve, az alapkezelő társaság elmulasztja legalább évente egyszer tájékoztatni az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedést birtokló részvényesek és tagok nevééről és az ilyen tőkerészesedés nagyságáról;
- j) az alapkezelő társaság nem teljesíti a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontját végrehajtó nemzeti rendelkezések szerint elrendelt eljárásokat vagy intézkedéseket;
- k) az alapkezelő társaság nem teljesíti a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontját végrehajtó nemzeti rendelkezések szerint elrendelt strukturális vagy szervezeti előírásokat;
- l) a befektetési társaság nem teljesíti a 31. cikket végrehajtó nemzeti rendelkezések szerint elrendelt eljárásokat vagy intézkedéseket;

- m) az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság nem teljesíti a 13. és 30. cikket végrehajtó nemzeti rendelkezések szerint elrendelt előírásokat, amelyek funkciói harmadik felek részére történő átruházására vonatkoznak;
- n) az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság nem teljesíti a 14. és 30. cikket végrehajtó nemzeti rendelkezések szerint elrendelt működési szabályokat;
- o) a letétkezelő nem hajtja végre a 22. cikk (3)–(7) bekezdését végrehajtó nemzeti rendelkezések szerinti feladatait;
- p) a befektetési társaság, valamint az általa kezelt közös alapok mindegyike tekintetében az alapkezelő társaság ismételten nem teljesíti az ÁÉKBV befektetési politikájára vonatkozóan a VII. fejezetet végrehajtó nemzeti rendelkezésekben meghatározott kötelezettségeit;
- q) az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság nem alkalmaz az 51. cikk (1) bekezdését végrehajtó nemzeti rendelkezésekben meghatározott kockázatkezelési eljárást vagy a tőzsdén kívüli származtatott termékek értékének pontos és független becslésére vonatkozó eljárást;
- r) a befektetési társaság, valamint az általa kezelt közös alapok mindegyike tekintetében az alapkezelő társaság ismételten nem teljesíti a 68–82. cikket végrehajtó nemzeti rendelkezések szerint elrendelt, befektetők tájékoztatására vonatkozó kötelezettségeit;
- s) az alapkezelő társaság vagy az általa kezelt ÁÉKBV-befektetéseket nem az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban értékesítő befektetési társaság nem teljesíti a 93. cikk (1) bekezdésében meghatározott értesítési kötelezettségét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- b) végzés kibocsátása, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) alapkezelő társaság vagy ÁÉKBV esetében az alapkezelő társaság vagy az ÁÉKBV engedélyének a visszavonása;
- d) ideiglenes tilalom elrendelése az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság vezető testülete bármely tagjával vagy más olyan természetes személlyel szemben, aki ezekben a társaságokban funkciókat lát el;
- e) jogi személy esetén közigazgatási pénzbírság az adott jogi személy előző üzleti évi teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig; ha a jogi személy

egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó teljes éves árbevétel a végső anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi teljes éves árbevétel;

- f) természetes személy esetében közigazgatási pénzbírság legfeljebb 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euró a hivatalos pénznem, az ezen irányelv hatálybalépésének napján ennek megfelelő értékű összeg a nemzeti pénznemben;
- g) közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha azok meghatározhatók.”

99b. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén kiszabott szankciókat vagy intézkedéseket haladéktalanul közzétegyék, beleértve a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személyek személyazonosságára vonatkozó információkat, kivéve, ha az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását. Ha a közzététel aránytalan kárt okozna az érintett feleknek, az illetékes hatóságok az anonimitás megőrzésével teszik közzé a szankciókat vagy intézkedéseket.

99c. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok vegyék figyelembe minden lényeges körülményt, többek között:

- a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;
- b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértékét;
- c) a felelős természetes vagy jogi személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezett pénzügyi erejét;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentőségét, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintjét;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértéseket.

(2) Az EÉPH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki a közigazgatási intézkedések és szankciók típusáról és a közigazgatási pénzbírságok szintjéről.

99d. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy ezen hatóságok értesüljenek az ezt az irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések megsértéséről.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások;
- b) a befektetési társaságok és alapkezelő társaságok vállalaton belül elkövetett jogsértéseket jelentő munkavállalóinak megfelelő védelme;
- c) személyes adatok védelme mind a jogsértést bejelentő személy, mind a jogsértésért állítólagosan felelős természetes személy vonatkozásában a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott elveknek megfelelően(*).

(3) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy legyenek megfelelő eljárásaik, amelyekkel az alkalmazottaik egy meghatározott csatornán keresztül belsőleg jelenthetik a jogsértéseket.

99e. cikk

(1) A tagállamok minden évben összesítő tájékoztatást bocsátanak az EÉPH rendelkezésére a 99. cikkel összhangban kiszabott valamennyi intézkedésről és szankcióról. Az EÉPH a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé.

(2) Ha az illetékes hatóság nyilvánosságra hozott egy intézkedést vagy szankciót, erről a tényről egyidejűleg az EÉPH-t is értesíti. Amennyiben a közzétett intézkedés vagy szankció egy alapkezelő társaságra vonatkozik, az EÉPH az alapkezelő társaságoknak a 6. cikk (1) bekezdése szerint közzétett jegyzékében hivatkozást tüntet fel a közzétett szankcióra vagy intézkedésre vonatkozóan.

(3) Az EÉPH végrehajtási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki az e cikkben említett információk benyújtásának eljárásairól és formáiról.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az EÉPH az említett végrehajtási technikaistandard-tervezetet [dátum beírandó]-ig benyújtja a Bizottsághoz.”

(*) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.”

15. Az irányelv a következő 104a. cikkel egészül ki:

„104a. cikk

(1) A tagállamok a személyes adatok ezen irányelv szerinti kezelése során a 95/46/EK irányelvet alkalmazzák.

(2) A tagállamok a személyes adatok ezen irányelv szerinti, EÉPH általi kezelése során a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet(*) alkalmazzák.

(*) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.”

16. A 112. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a 2011. január 4-ét követő négyéves időtartamra felhatalmazást kap a 12., 14., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. és 111. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság a 2011. július 21-ét követő négyéves időtartamra felhatalmazást kap az 50a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság a [...]t követő négyéves időszakra felhatalmazást kap a 26b. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legalább hat hónappal a négyéves időtartam lejárta előtt jelentést készít az átruházott hatáskörökről. A felhatalmazás a korábbival azonos időtartamra automatikusan meghosszabbodik, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a 112a. cikkel összhangban visszavonja azt.”

17. A 112a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12., 14., 26b., 43., 50a., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. és 111. cikkben említett felhatalmazás átruházását.”

18. Az I. melléklet ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb [...]ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Az említett rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamoknak [...]tól alkalmazniuk kell az (1) bekezdésben említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

Az Európai Parlament részéről
Az elnök

A Tanács részéről
Az elnök

MELLÉKLET

Az I. melléklet A. listájának 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. A letétkezelőre vonatkozó információk:

2.1. az ÁÉKBV letétkezelőjének a megnevezése és feladatainak leírása;

2.2. A letétkezelő által átruházott letéti őrzési funkciók leírása, a megbízott és az ilyen átruházásból esetlegesen származó összeférhetlenség meghatározása”